

عنوان مقاله:

معیارهای طراحی مسکن همساز با اقلیم نواحی کوهستانی

محل انتشار:

دوازدهمین همایش بین المللی ایده‌های نوین در معماری، شهرسازی، جغرافیا و محیط زیست پایدار (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسنده:

لیلا زرین - عضو هیئت علمی، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی، میاندوآب

خلاصه مقاله:

معماری یکی از رشته‌های است که تحت تاثیر عوامل بسیار متعددی شکل گرفته و متناسب با نوع فضا و کارکرد آن، از هر یک از پدیده‌های شکل دهنده کم و بیش تأثیر می‌پذیرفته است. یکی از این عوامل جغرافیا و اقلیم می‌باشد که در شکل گیری فضاهای معماری به ویژه گونه مسکونی تاثیر فراوانی داشته است. پدیده‌های جغرافیایی و اقلیمی نقش تعیین کننده ای در شکل گیری فضا داشته است. تنو محیطی و اقلیمی در ایران سبب شده که انواع گوناگونی از معماری‌های بومی در این سرزمین شکل گیرد که شناخت آنها می‌تواند در شناسایی دقیق معماری ایرانی و روند تحولات آن سودمند باشد بیشترین بازنگاری معماری بومی را در ساخت واحدهای مسکونی میتوان یافت. در این راستا در پژوهش حاضر ویژگی‌های بنای‌های مسکونی در اقلیم کوهستانی با استفاده از روش توصیفی، تحلیلی مورد مطالعه قرار گرفته و به شناسایی شگردهای به کار رفته در معماری بومی این نواحی پرداخته است. اهمیت این بررسی را می‌توان ناشی از بین رفتن برخی از خصوصیات بومی معماری بسیاری از نواحی کشور دانست که جنبه‌ای فرهنگی و هویتی می‌تواند داشته باشد و نوعی احساس تعلق در مردم و استفاده کنندگان از فضا ایجاد کند. همچنین به علت محدودیت منابع سوخت‌های فسیلی، استفاده از این ویژگی‌ها در طراحی معماری گام موثری در جهت کاهش مصرف انرژی برداشته و شرایط آسایش انسان را به نحو مطلوب فراهم می‌کند.

کلمات کلیدی:

اقلیم کوهستانی، معماری بومی، مسکن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2112545>

